

ชื่อพื้นเมือง

ไม้ต้นเล็ก สูงได้ถึง 7 เมตร ใบ กว้างประมาณ 9 ซม. ยาวประมาณ 27 ซม. ก้านใบเรียวยาว 6-9 ซม. รูปขอบขนานแคบ ปลายเรียวแหลมสั้น โคนรูปลิ้น ขอบใบไหม้จักหรือจักตื้น ๆ ไปทาง ปลายใบ เส้นใบ ประมาณ 18 คู่ ดอก เป็นช่อห้อยยาวประมาณ 80 ซม. ที่ปลายกิ่ง แกนกลางดอกมีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 6 มม. ที่โคนหลอดกลีบเลี้ยงมีขนละเอียดสีสนิม เป็น เหลี่ยมเมื่อตัดขวาง มีช่องยาวแคบ 4 ช่อง ปลายมี พุกกลม 3-4 พู เกือบเท่าผล กว้างประมาณ 3 ซม. ยาวประมาณ 4.5 ซม. รูปไข่ถึงขอบขนาน มีช่องยาวแคบ 4 ช่อง มีขนสีสนิมเล็กน้อยเมื่อยังอ่อน มี 2-3 เมล็ด พบตามที่ร่มหรือที่โล่งในป่าดิบที่ต่ำ เป็นไม้เฉพาะ ถิ่นในภาคใต้ พบตัวอย่างเดียวที่จังหวัดสงขลา ยังไม่พบ ดอกแก่

ข้อมูลอ้างอิง : โทมัส การ์ดเนอร์, ฟินดา สิทธิสุนทร ก่องกานดา ชยามฤต ไม้ป่าภาคใต้ - พิมพ์ครั้งที่ 1.-กรุงเทพฯ :โครงการจัดพิมพ์คบไฟ, 2559. 792 หน้า

ภาพประกอบ : ภาพผลอ่อน/ผลโต : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ภาพผลสุก : <https://www.flickr.com/photos/adaduitokla/15615066612/in/photostream/>